

บทที่ 5

สรุปผล และอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบอัตราการรายงานตัว อัตราการออกกลางคัน ภูมิหลังทางการศึกษา เศรษฐกิจและสังคม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และเจตคติต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีรับตรงกับวิธีรับรวม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานว่า นักศึกษารับตรงน่าจะมีอัตราการรายงานตัวสูงกว่า และมีอัตราการออกกลางคันต่ำกว่านักศึกษารับรวม ส่วนภูมิหลังทางการศึกษา เศรษฐกิจและสังคม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มน่าจะแตกต่างกัน สำหรับเจตคติต่อมหาวิทยาลัยของนักศึกษารับตรง น่าจะดีกว่านักศึกษารับรวม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4-6 ปี รุ่นปีการศึกษา 2527-2531 ที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีรับตรง 4,263 คน และวิธีรับรวม 3,747 คน เพื่อเปรียบเทียบเกี่ยวกับอัตราการรายงานตัว อัตราการออกกลางคัน ภูมิหลังทางการศึกษา เศรษฐกิจและสังคม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4-6 ปี รุ่นปีการศึกษา 2527-2531 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2531 ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแยกประเภทแบ่งเป็นนักศึกษารับตรง 340 คน และนักศึกษารับรวม 340 คน เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการมารายงานตัว การออกกลางคัน ภูมิหลังทางการศึกษา เศรษฐกิจและสังคม ซึ่งได้แก่อาชีพของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา และผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย รวมทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมหาวิทยาลัย โดยการคัดลอกจากเอกสารของงานทะเบียนกลาง กองแผนงาน และงานทะเบียนและสถิตินักศึกษา และสร้างแบบวัดเจตคติต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ขึ้น ซึ่งแบบวัดเจตคตินี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีเนื้อหา 5 ด้าน ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านจิตวิทยา ด้านอุดมศึกษา และด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา มีการทดลองใช้กับนักศึกษาแล้วนำมาหาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา ได้ค่าความเที่ยงของแบบวัดเจตคติทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 8.79 เมื่อแยกเป็นแต่ละด้านทั้ง 5 ด้าน พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยเท่ากับ 0.85 ด้านการเรียนการสอนเท่ากับ 0.91 ด้านบริการเท่ากับ 0.88 ด้านกิจกรรมเท่ากับ 0.83 และด้านการปรับตัวเท่ากับ

0.88 พร้อมกันนี้ผู้วิจัยได้นำแบบวัดเจตคติใบบาค่าความตรงเชิงโครงสร้าง โดยอาศัยเทคนิคการทดสอบกลุ่มที่รู้จัก (Known group method) พบว่า กลุ่มที่มีเจตคติที่ดีต่อมหาวิทยาลัยมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยการคำนวณค่าความถี่ สัดส่วน ร้อยละ ตัวกลางเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สกัต์ซี (z proportion) ไคสแควร์ (chi-square) และ สถิติทดสอบที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

1. อัตราการรายงานตัว ตั้งแต่ปีการศึกษา 2527-2531 ของนักศึกษารับตรงต่ำกว่า อัตราการรายงานตัวของนักศึกษารับรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาแยกในแต่ละคณะ และปีการศึกษา พบว่า นักศึกษารับตรงคณะศึกษาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะ เกสซ์ศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2527 คณะศึกษาศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2528 คณะศึกษาศาสตร์ และคณะ วิศวกรรมศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2529 คณะศึกษาศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2530 คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะ ทรัพยากรธรรมชาติรุ่นปีการศึกษา 2531 มีอัตราการรายงานตัวต่ำกว่านักศึกษารับรวม ยกเว้น นักศึกษารับตรงคณะพยาบาลศาสตร์ รุ่นปีการศึกษา 2528 มีอัตราการรายงานตัวสูงกว่านักศึกษารับรวม
2. อัตราการออกกลางคัน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2527-2531 ของนักศึกษารับตรงต่ำกว่า อัตราการออกกลางคันของนักศึกษารับรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาแยกในแต่ละปีการศึกษา และคณะ พบว่า นักศึกษารับตรงคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะ พยาบาลศาสตร์ คณะ ทรัพยากรธรรมชาติ และคณะศึกษาศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2527 คณะ วิศวกรรมศาสตร์ และคณะ วิทยาการจัดการรุ่นปีการศึกษา 2528 คณะ วิศวกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2529 คณะ วิศวกรรมศาสตร์ คณะ เกสซ์ศาสตร์ และคณะ วิทยาการจัดการรุ่นปีการศึกษา 2530 คณะ วิศวกรรมศาสตร์ คณะ วิทยาศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2531 มีอัตราการออกกลางคันต่ำกว่านักศึกษารับรวม ยกเว้นนักศึกษารับตรงคณะ พยาบาลศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2529 มีอัตราการออกกลางคัน สูงกว่านักศึกษารับรวม
3. ภูมิหลังทางการศึกษา เศรษฐกิจและสังคม
  - 3.1 ผลการเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษารับตรงและนักศึกษา

รับรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะทรัพยากร-
ธรรมชาติและคณะพยาบาลศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2527 คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์
และคณะพยาบาลศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2528 คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติและ
คณะ เกษศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2529 คณะวิทยาการจัดการ
คณะทรัพยากรธรรมชาติและคณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และ
คณะวิทยาศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2530 คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะทรัพยากรธรรมชาติและคณะพยาบาลศาสตร์
และคณะศึกษาศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2531 โดยที่ นักศึกษารับตรงมีค่าเฉลี่ยของผลการ เรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลายสูงกว่านักศึกษารับรวม ส่วนคณะอื่นๆ ผลการ เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของ
นักศึกษาทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

3.2 ระดับการศึกษาของบิดาและมารดาของนักศึกษารับรวมและนักศึกษารับตรง พบว่า ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษา โดยบิดาของนักศึกษารับรวมและรับตรง
ในรุ่นปีการศึกษา 2527, 2528, 2529, 2530 และ 2531 สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษา
มีจำนวนร้อยละ 40.4 และ 43.7 ร้อยละ 43.0 และ 48.4 ร้อยละ 41.6 และ 45.2
ร้อยละ 35.5 และ 44.0 ร้อยละ 36.3 และ 42.6 ตามลำดับ ส่วนมารดาของนักศึกษารับ
รวมและรับตรงในรุ่นปีการศึกษา 2527, 2528, 2529, 2530 และ 2531 ที่สำเร็จการศึกษา
ชั้นประถมศึกษา มีจำนวนร้อยละ 56.6 และ 55.1 ร้อยละ 52.6 และ 63.9 ร้อยละ 55.6
และ 51.3 ร้อยละ 51.5 และ 57.1 ร้อยละ 49.0 และ 54.1 ตามลำดับ เมื่อทดสอบด้วย
ไคสแควร์ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติในรุ่นปีการศึกษา 2528 เฉพาะระดับการศึกษาของมารดา
รุ่นปีการศึกษา 2530 และ 2531 เฉพาะระดับการศึกษาของบิดา ซึ่งแสดงว่า ระดับการศึกษา
ของมารดารุ่นปีการศึกษา 2528 ระดับการศึกษาของบิดารุ่นปีการศึกษา 2530 และ 2531 มีความ
สัมพันธ์กับวิธีเข้าศึกษาของนักศึกษา

สำหรับอาชีพของบิดาและมารดาของนักศึกษารับรวมและนักศึกษารับตรง
ประกอบอาชีพค้าขายมากกว่าอาชีพอื่น ๆ โดยบิดาของนักศึกษารับรวมและรับตรงในรุ่นปีการศึกษา
2527, 2528, 2529, 2530 และ 2531 ประกอบอาชีพค้าขายมีจำนวนร้อยละ 40.0 และ 31.3
ร้อยละ 41.9 และ 29.5 ร้อยละ 37.9 และ 29.5 ร้อยละ 43.7 และ 29.9 และร้อยละ
38.5 และ 29.8 ตามลำดับ ส่วนอาชีพของมารดาของนักศึกษารับรวมประกอบอาชีพค้าขายมากกว่า
อาชีพอื่น ๆ คือ ร้อยละ 38.8 และ 38.7 ในรุ่นปีการศึกษา 2527 และ 2529 ตามลำดับ

ส่วนรุ่นปีการศึกษา 2528, 2530 และ 2531 มารดาของนักศึกษาจำนวนมากไม่ประกอบอาชีพมากกว่าอาชีพอื่น ๆ คือ ร้อยละ 33.8, 33.9 และ 31.9 ตามลำดับ ส่วนอาชีพของมารดาของนักศึกษาโดยตรงประกอบอาชีพค้าขายมากกว่าอาชีพอื่น ๆ คือ ร้อยละ 31.3 และ 30.9 ในรุ่นปีการศึกษา 2528 และ 2529 ตามลำดับ ส่วนรุ่นปีการศึกษา 2527, 2530 และ 2531 มารดาของนักศึกษาโดยตรงไม่ประกอบอาชีพมากกว่าอาชีพอื่น ๆ คือ ร้อยละ 30.1, 30.2 และ 31.9 ตามลำดับ เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติในทุกรุ่นปีการศึกษา ซึ่งแสดงว่า อาชีพของบิดาและมารดามีความสัมพันธ์กับวิธีเข้าศึกษาของนักศึกษา

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมหาวิทยาลัยของนักศึกษารับตรงและนักศึกษารับรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ทุกชั้นปี ยกเว้นชั้นปีที่ 1 รุ่นปีการศึกษา 2528 คณะศึกษาศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2530 และ 2531 ทุกชั้นปี และชั้นปีที่ 1 รุ่นปีการศึกษา 2529 คณะวิทยาศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2528 ชั้นปีที่ 1 รุ่นปีการศึกษา 2529 ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 และรุ่นปีการศึกษา 2531 คณะแพทยศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2527 ชั้นปีที่ 5 รุ่นปีการศึกษา 2528 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2527 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 รุ่นปีการศึกษา 2528 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 รุ่นปีการศึกษา 2529 ทุกชั้นปี และรุ่นปีการศึกษา 2530 ชั้นปีที่ 2 คณะวิทยาการจัดการรุ่นปีการศึกษา 2528, 2530 และ 2531 ทุกชั้นปี คณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรุ่นปีการศึกษา 2528 ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 รุ่นปีการศึกษา 2529 และ 2531 ทุกชั้นปี คณะเภสัชศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2531 คณะพยาบาลศาสตร์เกือบทุกรุ่นปีการศึกษา ยกเว้นปีการศึกษา 2528 และคณะทันตแพทยศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2527 ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 และพบว่า ทุกชั้นปีที่แตกต่างกันนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารับตรงสูงกว่านักศึกษารับรวม ยกเว้นคณะศึกษาศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2529 ชั้นปีที่ 1 ที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารับรวมสูงกว่านักศึกษารับตรง

5. เจตคติต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า นักศึกษารับตรงมีเจตคติต่อมหาวิทยาลัยดีกว่านักศึกษารับรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษารับตรงมีเจตคติต่อมหาวิทยาลัยดีกว่านักศึกษารับรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านการเรียนการสอน และด้านการบริการ ส่วนด้านอื่น ๆ คือ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านกิจกรรม และด้านการปรับตัว นักศึกษาทั้งสองกลุ่ม มีเจตคติต่อมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการวิจัยเกี่ยวกับอัตราการรายงานตัวของนักศึกษา รุ่นปีการศึกษา 2527-2531 ที่พบว่า นักศึกษารับตรงมีอัตราการรายงานตัวค่านักศึกษารับรวม ยกเว้น คณะพยาบาลศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2528 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษารับตรงน่าจะมียอดการรายงานตัวสูงกว่านักศึกษารับรวม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในภาคใต้มีโอกาสสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ 2 ครั้ง คือ ครั้งแรกโดยวิธีรับตรงประมาณเดือนมกราคม และครั้งที่ 2 โดยวิธีรับรวม ซึ่งมีการสอบประมาณเดือนเมษายน ดังนั้น เมื่อผ่านการสอบคัดเลือกครั้งแรกโดยวิธีรับตรงแล้วสอบคัดเลือกได้ในคณะ / สาขาวิชาที่ไม่สนใจ หรือไม่ตั้งใจที่จะเรียน ก็จะมีสิทธิ์ ไม่มารายงานตัว เพื่อจะได้ใช้สิทธิ์ในการสอบคัดเลือกโดยวิธีรับรวมต่อไป ส่วนการสอบคัดเลือกโดยวิธีรับรวมเป็นโอกาสสุดท้ายที่จะมีสิทธิ์เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยจำกัดรับของรัฐในปีนั้น ๆ เมื่อสอบคัดเลือกได้ แม้จะเป็นคณะที่ไม่สนใจก็ต้องมารายงานตัวเข้าศึกษา เพื่อแสดงให้เห็นถึงความทราบว่าตนเอง เป็นคนหนึ่งประสบความสำเร็จในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยในปีนั้น หรือเพื่อรอเวลาในการสอบคัดเลือกใหม่ปีหน้า

2. จากการวิจัยเกี่ยวกับอัตราการออกกลางคันของนักศึกษา รุ่นปีการศึกษา 2527-2531 ที่พบว่า นักศึกษารับตรงมีอัตราการออกกลางคันค่านักศึกษารับรวม ยกเว้นคณะพยาบาลศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2529 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2526) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการกระจายความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาด้วยการให้โควตาเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา รุ่นปีการศึกษา 2522-2524 ที่พบว่า นักศึกษาประเภทโควตามีอัตราการคงอยู่ถึงร้อยละ 98.33 ในขณะที่สอบทบวงมีอัตราการคงอยู่เพียงร้อยละ 87.94 และสอดคล้องกับการวิจัยของ วรณา บุณยโชติ และนวลจันทร์ มาลากรอง (2527) ที่ได้ศึกษาภูมิหลังของการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยของนิสิตนักศึกษา และความต้องการที่จะสอบคัดเลือกใหม่ในปีการศึกษาต่อไป ซึ่งพบว่านักศึกษาประเภทสอบคัดเลือกรวมต้องการจะไปสอบคัดเลือกใหม่สูงกว่านักศึกษาประเภทโควตาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมทั้งอาจเป็นเพราะนักศึกษารับรวมที่เข้าศึกษาในคณะ / สาขาวิชาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้เลือกอันดับการเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นอันดับหลัง ๆ มากกว่าร้อยละ 50 เช่น จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย 2530) พบว่า นักศึกษาที่สอบคัดเลือกเข้าศึกษาโดยวิธีรับรวมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นนักศึกษาที่เลือกอันดับ 6 ร้อยละ

26.27 อันดับ 5 ร้อยละ 21.69 และอันดับ 4 ร้อยละ 15.54 ซึ่งจากการวิจัยของ วรณา บุณยโชติ (ทบวงมหาวิทยาลัย 2534) ที่ศึกษาปัญหาการสละสิทธิ์ของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐภายหลังการเข้าศึกษาแล้ว พบว่า อันดับที่การเลือกสอบเข้าในคณะ/สาขาวิชาที่สละสิทธิ์ คือ อันดับ 6 คิดเป็นร้อยละ 25.1 อันดับ 5 ร้อยละ 22.6 และอันดับ 4 ร้อยละ 16.5

3. จากการวิจัยเกี่ยวกับภูมิหลัง ทางการศึกษา เศรษฐกิจและสังคมของนักศึกษารุ่น ปริญญาตรี 2527-2531 ซึ่งได้แก่ ผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับการศึกษาของบิดา มารดา และอาชีพของบิดามารดา พบว่า ส่วนใหญ่แล้วผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของ นักศึกษารับตรง และนักศึกษารับรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษารับตรงมีค่าเฉลี่ย ของผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสูงกว่านักศึกษารับรวม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการรับนักศึกษาโดยวิธีรับตรงมีการแบ่งกลุ่มผู้สมัครออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสูงสุด จำนวนร้อยละ 10 ของนักเรียนสาย วิทยาศาสตร์ และ ร้อยละ 10 ของนักเรียนสายศิลปศาสตร์ของผู้สมัครทั้งหมดในแต่ละโรงเรียน ส่วนกลุ่มที่ 2 เป็นนักเรียนไม่มีสิทธิ์อยู่ในกลุ่มที่ 1 ซึ่งจากวิธีการนี้ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายที่มีผลการเรียนสูงของโรงเรียนต่าง ๆ มีโอกาสเข้าเรียนได้มากขึ้น และอาจเป็นเพราะ จากการที่นักศึกษารับรวมมีอันดับการเลือกเข้าศึกษาในคณะ/สาขาวิชาของมหาวิทยาลัยซึ่งมักเลือก อันดับ 4 อันดับ 5 และอันดับ 6 มากกว่าร้อยละ 50 อันอาจแสดงได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายที่เข้าศึกษาโดยวิธีรับรวมที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีคุณภาพดีด้อยกว่าเมื่อเทียบกับ นักศึกษาที่เลือกอันดับที่ต้น ๆ

สำหรับระดับการศึกษาของบิดามารดาของนักศึกษารับตรง และนักศึกษารับรวม พบว่า ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษา เมื่อทดสอบด้วยไคสแควร์ พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในเกือบทุกรุ่นการศึกษา ยกเว้น ในรุ่นปีการศึกษา 2528 เฉพาะระดับการศึกษาของมารดา รุ่น ปริญญาตรี 2530 และ 2531 เฉพาะระดับการศึกษาของบิดา ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษารับตรงและนักศึกษารับรวมน่าจะ มีภูมิหลังทาง เศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะระดับการศึกษาของคนไทยโดยเฉลี่ยสำเร็จชั้นประถมศึกษา ดังจะเห็นได้จากการ วิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์สถิติการเรียนสำเร็จการศึกษาของประชากรไทยในปีสามะโนประชากร สากล 1980 (สุภักดิ์ พานิชางค์ 2526 : 120) ที่พบว่า ระดับการศึกษาโดยเฉลี่ยของประชากร ไทยที่ราชอาณาจักรไทยปีสามะโนประชากร 1980 ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ ปัญญา อีระวิทย์เลิศ (2527) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการ

เปรียบเทียบลักษณะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกกับประเภทโควตาของภาคตะวันออกเฉียงใต้พบว่า บัณฑิตของนิสิตทั้ง 2 ประเภท ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษา

สำหรับอาชีพของบิดาของนักศึกษาโดยตรงและรวบรวม พบว่า ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายมากกว่าอาชีพอื่น ๆ และมารดาของนักศึกษาโดยตรงและรวบรวมส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายและไม่ได้ประกอบอาชีพ เมื่อทดสอบด้วยเคสแคร์แล้วพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ อาชีพของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับวิธีเข้าศึกษาของนักศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีบิดาและมารดาที่อาชีพค้าขายนั้น มีความสามารถ มีสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการศึกษาต่อทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้สามารถสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้เป็นจำนวนมาก ซึ่งผลการวิจัยส่วนหนึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ปัญญา อีระวิทย์เลิศ ที่ศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบลักษณะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกกับประเภทโควตาของภาคตะวันออกเฉียงใต้พบว่า นักศึกษาประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกส่วนใหญ่มีบิดามารดาที่ประกอบอาชีพค้าขาย

4. จากการวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมหาวิทยาลัยที่พบว่า นักศึกษาโดยตรงมีค่าเฉลี่ยของผลการเรียนสูงกว่านักศึกษารวม ในบางรุ่นปีการศึกษา คณะ และชั้นปี ซึ่งอาจเป็นเพราะนักศึกษารับตรงมีผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสูงกว่านักศึกษารับตรง ซึ่งจากการศึกษาวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบกับนักศึกษารับตรงซึ่งเป็นนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ อาจเป็นนักศึกษาที่มีความตั้งใจสูงกว่าและมีความพึงพอใจมากกว่านักศึกษาที่มาจากภูมิภาคอื่น ซึ่งจากการศึกษาของจินอท์ (Jeanotte 1981) พบว่า ความพึงพอใจของนิสิตต่อบริการที่มหาวิทยาลัยจัดให้เป็นองค์ประกอบที่ทำให้นิสิตประสบความสำเร็จในการศึกษา

5. จากผลการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งพบว่า นักศึกษารับตรงมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อมหาวิทยาลัยสูงกว่านักศึกษารวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยภูมิภาคในภาคใต้ และจากการที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีการสอบคัดเลือกโดยวิธีรับตรง ทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 70.72 เป็นนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ใน 14 จังหวัดภาคใต้ (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2530) จึงย่อมมีความรู้สึกความเป็นเจ้าของ มีความรัก และความภูมิใจในมหาวิทยาลัยมากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุญธรรม กิจบริศคาบวิสุทธ์ (2530) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของนักศึกษาแพทยมหาวิทาลัยมหิดลที่ผ่านการคัดเลือกจากโครงการ

ส่งเสริมการศึกษาแพทย์สำหรับชาวชนบทกับทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งพบว่า นักศึกษาแพทย์ชนบทมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสัมฤทธิ์ผลที่มาใช้ทางวิชาการ คือ เจตคติต่อมหาวิทยาลัยมหิดล เจตคติต่ออาชีพ และ เจตคติต่อตนเองและผู้อื่นสูงกว่านักศึกษาแพทย์ส่วนกลาง

ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษาอัตราการจัดสรรงานตัวที่พบว่า นักศึกษารับตรงมีอัตราการจัดสรรงานตัวต่ำกว่านักศึกษารับรวม ดังนั้น ควรมีการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยให้มากขึ้น ให้ข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยแก่โรงเรียนที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้การแนะแนวมากขึ้น ควรสนับสนุนให้นักศึกษารุ่นที่ออกไปแนะแนวรุ่นน้องมากขึ้นกว่าเดิม เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจในการเลือกคณะ/สาขาวิชาอย่างตั้งใจจริง
2. จากผลการวิจัยที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมหาวิทยาลัยของนักศึกษารับตรงมีค่าเฉลี่ยของผลการเรียนสูงกว่านักศึกษารับรวมในบางรุ่นการศึกษา คณะ/ชั้นปี และจากการวิจัยที่พบว่า ค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อมหาวิทยาลัยของนักศึกษารับตรงสูงกว่านักศึกษารับรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น นโยบายเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกนักเรียนในภาคใต้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์โดยวิธีรับตรงควรมีต่อไป และหากเป็นไปได้ควรมีการพิจารณาเพิ่มสัดส่วนให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ปัจจุบัน เพื่อเปิดโอกาสในการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแก่นักศึกษานอกภูมิภาคให้มากขึ้น ซึ่งอาจมีผลต่อคุณภาพของการเรียนการสอน และการผลิตบัณฑิต เพราะได้ผู้ที่มีความตั้งใจสูงกว่าผู้ที่มาจากภูมิภาคอื่น และมีความพึงพอใจที่ดีกว่า อันจะเป็นประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น ลดค่าใช้จ่ายของนักศึกษาที่ต้องไปศึกษาในส่วนกลางหรือภูมิภาคอื่นซึ่งห่างไกลจากภูมิลำเนาเดิม เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนภาคใต้มีความรักและภูมิใจในท้องถิ่น เป็นต้น
3. ควรศึกษาตัวแปรในตนเองเดียวกันนี้กับมหาวิทยาลัยภูมิภาคอื่น ๆ เพื่อจะได้ข้อมูลที่สามารสรูปรู้อย่างแน่นอน เพื่อผู้ที่สนใจและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปประกอบการตัดสินใจได้